

GAZETA

Anul XVIII
Nr. 852
Vineri 27 mai
1966
4 pag. 25 bani

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

CONGRESUL SINDICATELOR

Eveniment de mare însemnătate în viața mișcării sindicale din țara noastră. Congresul sindicatelor a analizat activitatea desfășurată de sindicate în ultimii ani și a stabilit sarcinile lor de viitor, măsurile ce trebuie luate pentru unirea eforturilor oamenilor muncii din întreprinderi și instituții aflate în desfășurarea obiectivelor planului cincinal, a programului de dezvoltare multilaterală a patriei noastre elaborate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R.

Aprecierile și îndrumările deosebite de prețioase cuprinse în cuvântarea rostită la Congres de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., constituie un puternic îndemn și o călăuză luminoasă pentru activitatea mișcării sindicale, dintr-o orientare clară eforturilor pe care sindicatele sunt chemate să le depună spre îndeplinirea obiectivelor ce stau în prezent în fața clasei muncitoare, a întregului nostru popor.

Vorbind în numele celor peste 4 milioane de oameni ai muncii organizați în sindicate, delegații și invitații la Congresul sindicatelor — oameni ai muncii din uzine și de pe șantiere, din școli, instituții de artă și cultură, institute de cercetări, din toate ramurile de activitate și din toate regiunile țării — au exprimat adâncă lor recunoștință și dragostea lor fierbinte față de croichel nostru partid, conducătorul încreștat al întregului popor român în opera de ridicare continuă a patriei pe noi culmi ale civilizației și progresului. Într-o atmosferă de lucru, cu grija deosebită de a contribui cât mai din plin la ridicarea activității sindicatelor la nivelul marilor îndatoriri ce le revin în etapa actuală de continuare pe o treaptă superioară a dezvoltării construcției socialiste, participanții la Congres au dezbătut cu profunzime activitatea sindicatelor și au făcut propuneri valoroase pentru îndeplinirea sarcinilor de viitor.

Congresul a adoptat în unanimitate documente de importanță deosebită pentru mișcarea sindicală, concretizând a hotărârii neștirăutate a sindicatelor de a-și îndeplini în cele mai bune condiții rolul și atribuțiile crescînde pe care le au în întreaga viață a societății noastre. Rezoluția Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din România, programul activității de viitor a sindicatelor, menționînd creșterea continuă a rolului și sarcinilor sindicatelor — organizații profesionale de masă ale oamenilor muncii — în viața societății noastre, a arătat că în centrul preocupărilor acestora se află lupta pentru dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale a socialismului, pentru creșterea forțelor de producție, sporirea avuției naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului. Așa cum a spus în cuvîntul său tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.: „Prin întreaga lor activitate, sindicatele trebuie să dezvolte în rîndul oamenilor muncii conștiința de proprietari ai mijloacelor de producție, spiritul de răspundere pentru elaborarea planurilor de producție, pentru gospodărirea fondurilor financiare, a tuturor mijloacelor materiale ale întreprinderilor, pentru bunul mers al întregii activități economice; ele trebuie să stimuleze energia, inițiativa și capacitatea creatoare a tuturor celor ce muncesc”.

Rezoluția arată în mod limpede căile și mijloacele pentru participa-

rea activă a sindicatelor la întreaga activitate de conducere și planificare a economiei naționale, la stabilirea măsurilor privind valorificarea mai bună a rezervelor materiale și umane, pentru continuarea perfecționării și îndeplinirea cu succes a planului de stat. În privința sportivității aportului sindicatelor în domeniul activității economice, Congresul a indicat necesitatea îmbunătățirii conținutului consfătuirilor de producție și al adunărilor grupelor sindicale, extinderii consultării sistematice a colectivelor de muncă din secții, ateliere, sectoare etc. pentru generalizarea unor procedee avansate, pentru stabilirea celor mai potrivite măsuri tehnico-economice în vederea înlăturării neajunsurilor care se ivesc în procesul de producție.

Cu aceeași claritate au fost precizate sarcinile sindicatelor privind introducerea sistematică în producție, a științei și tehnicii înaintate, a tehnologiei moderne, perfecționarea continuă a organizării producției și a muncii. De asemenea, s-a menționat datoria sindicatelor de a dezvolta activitatea de inovații și raționalizări, de a stimula în rîndul colectivelor de muncă pasiunea pentru promovarea noului în producție și s-au trasat sarcini de mare importanță în domeniul pregătirii profesionale, al ridicării nivelului de cunoștințe tehnice ale muncitorilor, al formării de noi cadre cu înaltă calificare pentru industria modernă.

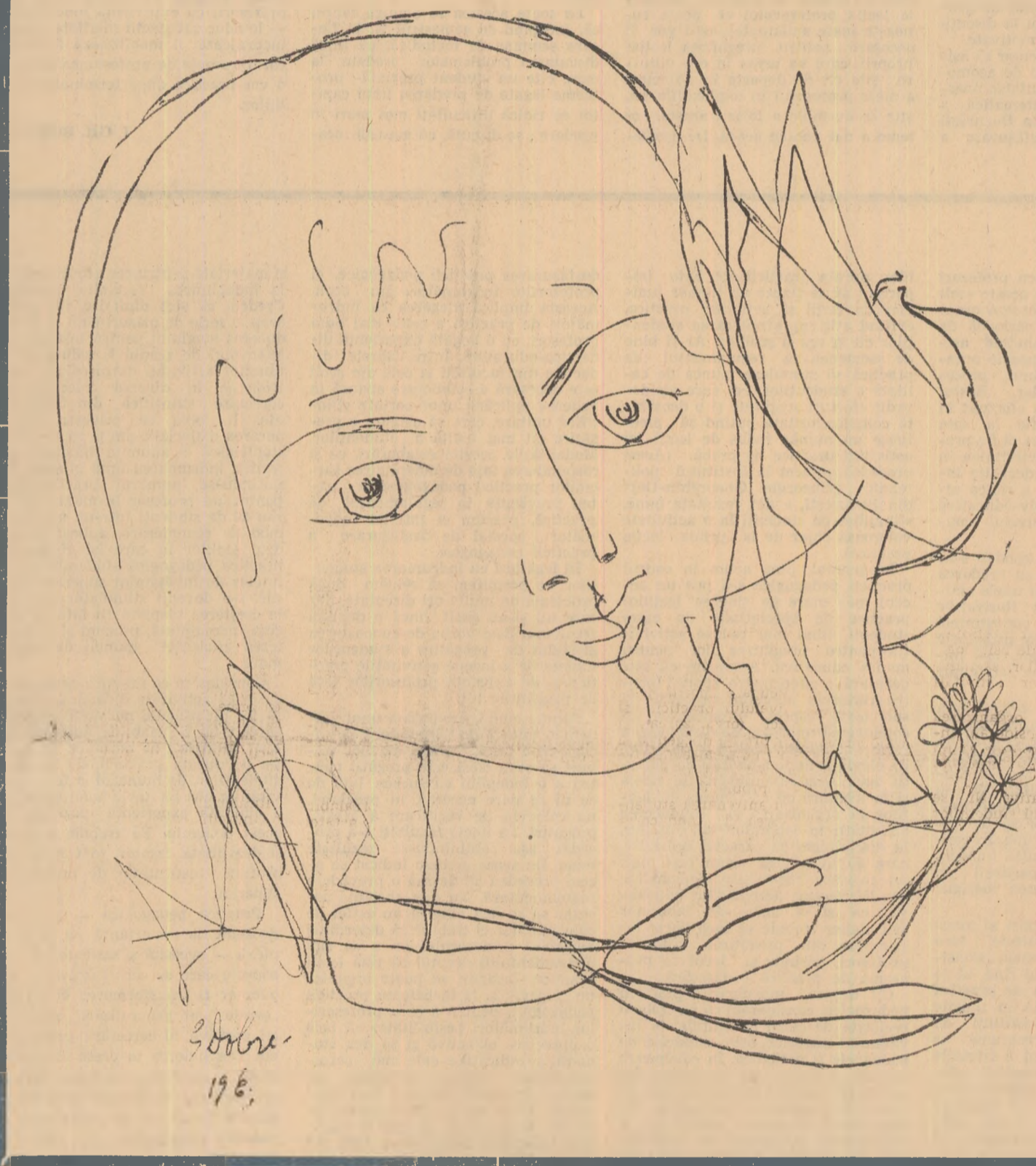
Lucrările și documentele adoptate de Congres au evidențiat marea răspundere a sindicatelor pentru traducerea în viață, cu consecvență, a tuturor măsurilor îndreptate spre creșterea continuă a bunăstării celor ce muncesc, înalta misiune a mișcării sindicale de a contribui la îndeplinirea țelului principal al întregii politici a Partidului Comunist Român: ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraș și de la sat.

Congresul a cerut sindicatelor ca, paralel cu activitatea desfășurată pentru organizarea și mobilizarea în muncă a maselor largi de salariați, să acorde o permanentă grijă îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, satisfacerii cerințelor și nevoilor mereu crescînde ale acestora, traducerii în fapt a marilor drepturi pe care societatea noastră socialistă le asigură tuturor celor ce muncesc. În această privință s-a evidențiat necesitatea ca sindicatele să vegheze la îndeplinirea consecventă a principiului socialist al retribuției după cantitatea și calitatea muncii, să manifeste o atenție deosebită față de elaborarea contractelor colective, să intensifice controlul obștesc asupra protecției muncii și asupra deservirii populației, să îmbunătățească activitatea în domeniul asigurărilor sociale, gospodărind tot mai bine fondurile destinate acestui scop.

Congresul a cerut de asemenea organizarea și organizațiilor sindicale să îmbunătățească necontenit activitatea de educare a oamenilor muncii, pentru a aduce un aport și mai însemnat la dezvoltarea conștiinței socialiste, la cultivarea trăsăturilor înaintate, proprii omului societății noastre, cu un bogat orizont cultural, pătruns de spiritul patriotismlui socialist și internaționalismului proletar. Sindicatele din învățămînt au, în această direcție, un larg cîmp de activitate, fiind chemate să mo-

(Continuare în pag. 4-a)

Ziua copilului — Ziua viitorului

O dată pe an, la 1 iunie, sărbăm ziua copilului. Dar în toate cele 365 de zile ale anului îngrijim și educăm cu dragoste copiii. Toți copiii țării.

O dată pe an, la 1 iunie, oferim copiilor, în chip festiv, daruri. Dar nu-i ceas și nu-i clipă în care să nu-i înconjurăm cu darurile cele mai de preț: grija pentru sănătatea lor și pentru buna lor dezvoltare, pentru instruirea și educarea lor. Ridicăm în fiecare an creșe, grădinițe și cămine noi, sute și sute de clase noi. Milioane de manuale noi sînt dăruite în fiecare toamnă tuturor copiilor. Mii și mii de educatoare, de învățători, de profesori se pregătesc an după an pe băncile școlilor și facultăților spre a-și duce munca în rîndurile copiilor. Pentru copii — cărți de povești și jucării. Pentru ei — parcuri, biblioteci, băzine de joacă și patinoare. Pentru ei — vacanțele vesele, însoțite. Totul pentru copii, pentru mugurii viitorului.

Am vizitat multe grădinițe de copii, multe școli. M-au chemat educatoarele, învățătorii, să spun povești celor care trăiesc încă în lumea basmelor. Asta mi-a prilejuit totdeauna un fel de împropiatare, un fel de împerechiere morală, ca atunci cînd te pleacă și sorbi mireasma unui crin de cîmp. În condiții materiale tot mai bune, în școli cum n-au mai fost nicîndă, copiii din Republica noastră Socialistă cresc, se dezvoltă, învață să fie vrednici, curajoși, cinști, fericiți. Învață să tîbească munca și viața, patria și poporul. Învață să respecte trecutul de luptă pentru libertatea și unitatea poporului și să se apine cu elan în viitorul comunist.

Nu cred că poate fi

ceva mai tonic, mai îmbărbătător ca o primă zi de școală în care învățătoarea îi primește pe copilașii care înția oară trec pragul unei săli de clasă. Școala e mare și curată. Clasa e luminoasă și veselă. Băncile, strălucitoare de curățenie. Iar cărțile se rînduiesc ispititoare, ca niște minuni ce se cuvîin a fi explorate cu ochii, cu mintea, cu inima.

Nu cred că poate fi ceva mai încercat de florii pe creștetul unui copil îmbujorat și topit de fericire la gîndul că munca lui a marcat o primă biruință în viață.

Nu cred că poate fi ceva mai specific vremii noastre socialiste decît sutele de mii de copii care se bronzează sub soarele și pe nisipul marin de la Mamaia, Eforie sau Mamaia, decît mîile și mîile de copii care zburdă în poienile Carpaților.

De bună seamă că în aceste însemnări ar fi trebuit să amintesc ceva și despre miliardele ce se cheltuiesc anual pentru copiii țării. Să renunc, cu un merit atribuit de laudă, munca devotată, entuziasată a tuturor mamei, medicilor pediatri, educatoarelor, învățătorilor și profesorilor. Să aduc un omagiu de recunoștință conducerii de partid și de stat, care tratează problema creșterii și educării copiilor ca pe o problemă esențială a viitorului poporului și patriei.

Le socot însă, pe toate acestea, incluse în acea obștească grijă și dragoste pentru copii, pentru cei ce vor întruchipa fericita zi de mine.

DUMITRU ALMAS

CENTENARUL LICEULUI

„NICOLAE BĂLCESCU“ DIN PITEȘTI

Mii de participanți au fost de față la festivitatea sărbătoririi centenarului Liceului „Nicolae Bălcescu“ din Pitești, școala care a înscris în istoria învățămîntului din ținutul argeșean nenumărate pagini de împliniri. Nevoind să piardă ceva din cele ce se evocă, sute de oameni au rămas în jurul teatrului, ascultînd megafoanele. Erau printre

alții care nu-și legaseră copilăria și adolescența de acest liceu. Este impresionant — și rîndurile de mai jos tocmai acest lucru intenționează să sublinieze — cit de mult pretuiesc localnicii pe primul și cel mai vechi liceu al regiunii lor. Este, în fond, un sentiment al prețurii tradițiilor de cultură, al de specific poporului nostru. Aici, la Liceul „Nicolae Bălcescu“, aceste tradiții au rădăcini adînci în trecut, legîndu-se strîns de munca necontenită întru luminarea poporului dusă, cu veacuri în urmă, de cărturarii vilcenii, de cei de la Govora sau cei de la Curtea de Argeș.

Pentru a avea o imagine și mai completă asupra prestigului de care se bucură școala centenară, se cuvîine notat că printre participanții la festivități au fost numeroși oameni de știință și cultură care și-au făcut aici studiile liceale, unii dintre ei veniți cale de sute de kilometri. „Și absolvenții seriei de acum un sfert de veac, printre care mă număr și eu, ca și toți elevii care s-au hrănit la sînul acestei „alma mater“ piteștene — spunea, înainte de festivitate, dr. Gh. Marinescu, șef de sector la Institutul de Infra-microbiologie al Academiei noastre, laureat al Academiei Franceze de Medicină, membru activ al Academiei de Științe din New-York și membru corespondent al altor academii de peste hotare — se inclina plini de recunoștință, înînd să afirme, spre lauda tuturor: „Sîi noi sîntem discipolii tăi”. Dascălii liceului din Pitești, al cărui centenar îl sărbătorim, s-au străduit să ne facă să înțelegem cum trebuie să prețuim munca, cum să construim o

țară și cum să iubim pe pămînt pe care strămoșii noștri l-au dăruit străneșilor lor pentru a fi cit mai bine apărat și cit mai frumos împodobit, spre fericirea întregului popor. Nu este, așadar, de mirare că printre foștii elevi al liceului din Pitești, pe baza unei pregătiri căpătate în această școală, se găsesc oameni ce sînt remarcați în aproape toate domeniile de activitate. Și dacă pe filele de aur din bogata istorie a liceului nostru toate aceste personalități de seamă reprezintă majusculele, nu trebuie să uităm că marea majoritate o formează literele de rînd, fără de care nu se poate scrie cuvîntul, o formează acel absolvenți care prin munca lor anonimă construiesc în tăcere, cu abnegație și devotament, o țară tot mai mindră și mai bogată”.

La festivitatea de sărbătorire a centenarului au participat, alături de foștii și actualii elevi, de foștii și actualii profesori, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat ca și reprezentanții ai Ministerului Învățămîntului.

Despre trecutul școlii și despre activitatea ei de azi — consemnate, în cîntecul centenarului, într-o documentată monografie semnată de prof. Nicolae Vlad și prof. Tudor Popescu — a vorbit prof. N. Mitulescu, directorul liceului. Începîndu-și activitatea în 1866, în condițiile în care setea de cultură a maselor se accorda cu cerințele de dezvoltare economică, școala noastră a făcut, încă din primul deceniu, nenumărate eforturi pentru organizarea cit mai bună a procesului de învățămînt — a spus vorbitorul. În analele ei a rămas înscris cu litere de aur numele dascălului care a inaugurat

primele lectii, profesorul Nicolae I. Micescu. Generații întregi de elevi i-au prețuit adînc, de asemenea, pe profesorul de matematică I. Păis, care s-a remarcat și printr-o curajoasă atitudine antimonarhică, sau pe profesorul Eugen Ludwig, care și-a încheiat cariera ca profesor universitar de fizico-chimie. Din evocarea celor 100 de ani parcursi, peste toate greutatele împintinate și strădaniile depuse rămîn dominante

îzbînzile muncii sutoilor de dascăli care au cîștigat școala, care au pregătit asemenea figuri proeminente ale științei și culturii noastre ca matematicianul Dan Barbilian, același cu poetul Ion Barbu, ca Ion Mitulescu, ca savantul geograf George Vilsan, ca doctorul George Ulrier, autorul însemnărilor intitulate „Din carnetul unui medic de

(Continuare în pag. 4-a)

De la Ministerul Învățămîntului

1. În conformitate cu structura anului școlar, comunicăm secțiunilor de învățămînt și școlilor, examenul de absolvire a școlii generale va avea loc între 6 și 12 iunie.

2. Examenul de maturitate și examenul de diplomă la școlile pedagogice de învățători (educatoare) va avea loc între 17 și 29 iunie.

Lucrările scrise la examenul de maturitate se vor da după cum urmează:

- limba și literatura română — 17 iunie, orele 9 dimineața;
- limba și literatura maternă (la școlile și secțiile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare) — 18 iunie, orele 9 dimineața;
- matematica (limba străină pentru secția umanistă) — 20 iunie, orele 9 dimineața.

Lucrările scrise la examenul de diplomă se vor da după cum urmează:

- limba și literatura română — 17 iunie, orele 9 dimineața;
- limba și literatura maternă (la școlile și secțiile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare) — 18 iunie, orele 9 dimineața;
- matematică (pedagogia preșcolară la școlile pedagogice de educatoare) — 20 iunie, orele 9 dimineața.

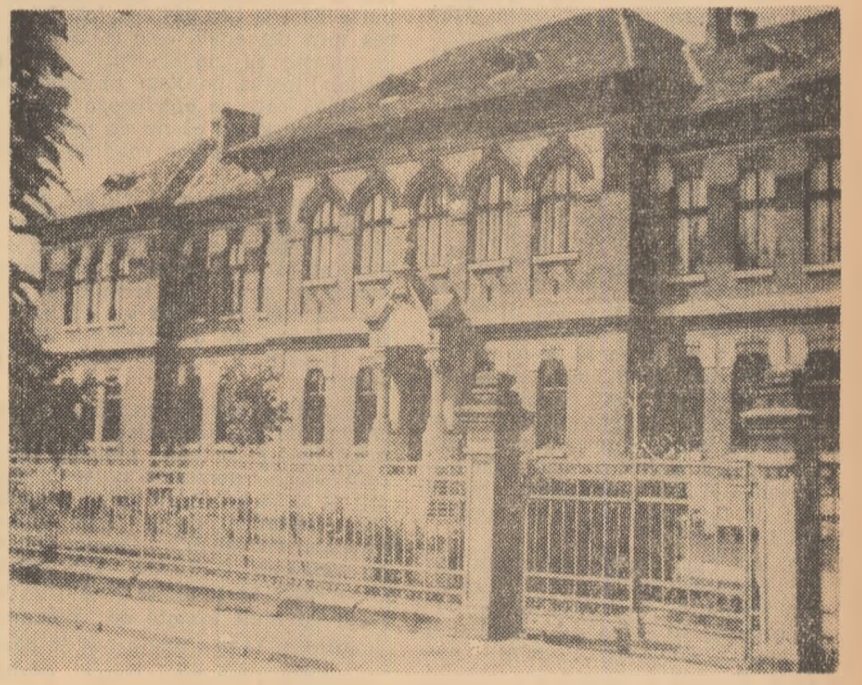
3. Concursul de admitere în liceele de cultură generală și în liceele de specialitate ce vor lua ființă se va desfășura între 22 și 29 iunie. Inscriserile la concurs se fac pînă în ziua de 21 iunie inclusiv.

În ziua de 21 iunie se face vizita medicală a candidaților.

Lucrările scrise și probele orale se vor desfășura în felul următor:

- limba română — probă scrisă — 22 iunie, orele 9 dimineața;
- matematică — probă scrisă — 23 iunie, orele 9 dimineața;
- limba maternă (la școlile și secțiile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare) — probă scrisă — 24 iunie, orele 9 dimineața;
- probe orale — 25-29 iunie, orele 9 dimineața.

Probele practice de specialitate — la liceele pedagogice (aptitudini muzicale); la liceele de artă (muzică sau desen); la liceele cu program de educație fizică (verificarea calității forțelor fizice) — vor avea loc în zilele de 19-20 iunie.

CENTENARUL LICEULUI „NICOLAE BĂLCESCU” DIN PITEȘTI

(Urmare din pag. 1)

plasă” etc. Rezultatele deosebite, în special în domeniul matematicii, pe care le obțin actualii elevi și absolvenții leagă firul unei tradiții de un secol.

În anii puterii populare liceul s-a dezvoltat considerabil, fiind dotat cu material didactic modern, cu o bibliotecă de peste 24.000 de volume și numeroase laboratoare și săli de lucru. În cele 40 de clase ale liceului învăță astăzi, la cursurile de zi și serale, 1600 de elevi. Un eveniment deosebit în viața școlii l-a constituit vizita pe care a făcut-o aici tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. Cuvintele adresate profesorilor școlii de secretarul general al Comitetului Central al partidului, au avut un puternic răsunet în rândurile lor, însemnând izvor de noi puteri de muncă devotată pentru împlinirea sarcinilor puse de partid în fața slujitorilor școlii.

Emoționante cuvinte a spus participanților la festivitate profesor-pensionar Ion Baiulescu, în vîrstă de 83 de ani. El a făcut parte din cea de a treia promoție a liceului, revenind după studii universitare ca dascăl al liceului, unde a funcționat timp de 35 de ani. Succesele obținute de liceu în prima perioadă a activității lui — a spus prof. Ion Baiulescu — se datorează în primul rînd profesorilor săi. Nu

voi pomeni numele tuturor acestor profesori, dar n-aș putea vorbi de cîntec ce mi s-a făcut în această frumoasă serbare comemorativă a liceului fără a evoca mai întîi personalitatea celui mai distins dintre ei în epoca școlăriei mele: Nicolae Alexandrescu, profesor de limbă elină și primul profesor de filozofie al liceului nostru. Era un profesor erudit, în specialitatea sa, un maestru în arta de a concretiza în cele mai izbitute imagini cunoștințele predate și cel mai zelos apostol în împlinirea datoriei profesionale. Adînc cunoscător al limbilor și literaturilor clasice, omul acesta te uimea și prin mulțimea cunoștințelor privitoare la limbile și literaturile moderne. Era un romanist și un umanist în toată puterea cuvîntului.

Fără a cădea în păcatul falsei modestii sau în acela al semeției ușuratică — a continuat prof. Baiulescu — vă mărturisesc cu onestitate bătrîneții înaintate că mi-am prețuit profesia și specialitatea ce predam și mi-am iubit elevii. N-am intrat niciodată în clasă fără a fi meditat conștiincios la planul lecțiilor ce urma să predau și nu aveam satisfacție zilnică mai mare decît aceea de a constata, la finele orei, că explicațiile au fost deplin înțelese și elevii au plecat acasă cu lecția învățată. Atențiunea ce se dă astăzi activității mele didactice, cîntec ce mi s-a făcut astăzi îmi va

facilzi sufletul pînă la ultimele clipe ale vieții.

Cuvinte de căldă prețuire la adresa școlii și a profesorilor ei au rostit și ceilalți vorbitori — actualii și foștii elevi, reprezentanți ai organelor locale. Subliniind în cuvîntul său, înalta prețuire acordată de partid și guvern muncii desfășurate la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Pitești, tovarășul Const. Sandu, președintele Sfatului popular al regiunii Argeș, a arătat că această prețuire se oglindește și în faptul că 22 dintre cadrele sale didactice au fost distins cu titluri de „Profesor Emerit” sau „Profesor Fruntas”, cu ordine și medali. Adresîndu-se elevilor liceului, vorbitorul l-a îndemnat să învețe stăruitor, să se pregătească temeinic, pentru a fi la înălțimea prestigiului de care se bucură școala lor.

La festivitate a luat cuvîntul prof. univ. Miron Constantinescu, adjunct al ministrului învățămîntului, care a subliniat grija Partidului Comunist Român și a guvernului României Socialiste pentru necontenita dezvoltare a învățămîntului. Sărbătorirea centenarului Liceului din Pitești — a spus vorbitorul — se înscrie în acțiunea largă de valorificare a tradițiilor înaintate ale școlii românești, tradiții care reprezintă o importantă sursă de influențe educative, cunoașterea lor de către elevi făcînd să sporească dragostea acestora pentru patrie, pentru luminoasele chipuri ale cărturarilor ce și-au pus munca în slujba progresului ei. Vorbitorul a relevat roadele bogate ale activității desfășurate azi de cadrele didactice ale Liceului „N. Bălcescu” care, laolaltă cu toți învățătorii și profesorii țării, muncesc cu devotament pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de Congresul al IX-lea al P.C.R. în fața învățămîntului din țara noastră. A felicitat apoi călduros, în numele Ministerului Învățămîntului, pe elevii și profesorii Liceului „N. Bălcescu”, urîndu-le

noi succese în activitatea viitoare.

Participanții la sărbătorirea centenarului au trimis o telegramă tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român „Corpul profesoral și elevii Liceului „Nicolae Bălcescu” din Pitești intrunimiți în sechina festivă de sărbătorire a acestei instituții de învățămînt și cultură — se spune în telegramă — își îndreaptă și în aceste momente gîndul către Comitetul Central al Partidului Comunist Român și către guvernul țării noastre, exprimîndu-și recunoștința fierbîntă pentru înțelepciunea cu care conducătorul nostru pe drumul construirii socialismului, pentru grija deosebită ce o acordă dezvoltării învățămîntului, științei, artei și culturii în scumpă noastră patrie, Republica Socialistă România. Deschiderea largă a porților liceelor pentru toți tinerii țării, capabili și dornici de învățătură, asigurarea condițiilor materiale optime pentru studiu, acordarea gratuită a manualelor școlare, orientarea activității didactice și pedagogice spre însușirea celor mai noi cuceriri ale științei, legarea învățămîntului de cultură generală de cerințele dezvoltării impetuoase a economiei și culturii noastre socialiste, constituie expresia grijii permanente pe care o acordă partidul și statul nostru pregătirii temeinice a tineretului pentru viață. Conștiinții de rol pe care liceul nostru îl are în viața socială și culturală a regiunii, de misiunea ce ni s-a încredințat de a pregăti tînăra generație — se arată în telegramă — ne angajăm să fim întotdeauna la înălțimea încrederii ce ni s-a acordat dinud economiei, științei și culturii, tineri cu o temeinică pregătire, cu un larg orizont de cultură, devotați trup și suflet Partidului Comunist Român, patriei socialiste, marelui cauze a socialismului și păcii în lume”.

Sub cerul mîndreii primăveri

Versuri: Prof. ELISABETA DIMITRIU
Muzica: ZAHARIA POPESCU

Poco rubato

...cîmpii, păduri și munți răsund
De glas voios de pionieri,
E viața ce pe toți ne-adună
Sub cerul mîndreii primăveri.

...și soarele, ne ride-n față,
Și flori în cale ne zîmbesc!
De pretutindeni se înalță
Avîntul celor ce muncesc!

...Cîci noi sîntem copii țării,
Voioși și harnici pionieri!
Pornim cîntînd în largul zărilor
Sub cerul mîndreii primăveri.

CONGRESUL SINDICATELOR

(Urmare din pag. 1)

hilizate pe membrii lor spre a sprîmîni munca de educare și de ridicare a nivelului de cultură generală al salariaților din întreprinderi și instituții.

Sarcini însemnate revin sindicatelor din învățămînt în sprijinul muncii instructiv-educative a școlii. „Uniunea sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură — se spune în Rezoluția Congresului — să participe la elaborarea și aplicarea măsurilor de perfecționare a organizării învățămîntului seral și fără frecvență și să aducă din plin aportul la mobilizarea cadrelor didactice pentru îmbunătățirea întregului proces instructiv-educativ ce se desfășoară în școli, la ridicarea nivelului cultural al întregului popor”.

Congresul a adoptat în unanimitate Statutul Uniunii Generale a Sindicatelor din România. Acesta constituie — așa cum a arătat tovarășul

Constantin Drăgan, președintele Uniunii Generale a Sindicatelor — „cărtați activității noastre, care exprimă stadiul actual al dezvoltării mișcării noastre sindicale, experiența acumulată în decursul anilor, asigurînd cadrul necesar perfecționării continue a formelor de organizare și metodelor de muncă, a activității sindicatelor în general”.

Congresul a aprobat activitatea depusă de mișcarea noastră sindicală în domeniul relațiilor internaționale și a indicat sarcinile activității de viitor în acest domeniu. Prin multilaterală sa activitate, Congresul sindicatelor constituie încă o afirmare a puternicului atașament al tuturor membrilor de sindicat față de Partidul Comunist Român, documentele sale elcîntînd baza trainică a muncii de viitor a mișcării noastre sindicale pentru împlinirea prevederilor Congresului al IX-lea al P.C.R., în slujba intereselor celor ce muncesc, în slujba înfloririi continue a patriei socialiste.

dezideratelor sociale și naționale ale românilor și imperativelor epocii frîmțate pe care au trăit-o, s-au ridicat cu tărie contra feudalismului, pentru libertate și progres social, pentru eliberarea națională a Transilvaniei și unirea ei ulterioară cu celelalte două țări surori, Moldova și Țara Românească.

Lucrarea demonstrează argumentat că poziția nejustă în problema națională, adoptată de Dieta din Pojona, în care rolul hotărîtor și avea nobilimea maghiară — îmbrăghetată, precum și poziția nejustă a Dietei nobilare din Cluj, care a hotărît unirea Principatului Transilvaniei cu Ungaria împotriva voinței românilor (majoritatea absolută a populației principatului), au avut urmări deosebit de grave asupra desfășurării evenimentelor, împiedicînd colaborarea forțelor revoluționare. Ca urmare, ideea colaborării forțelor revoluționare promovată de cei mai înalți gînditori români, maghiari, sași nu s-a putut împlini.

Reproducerea în volum a numeroase documente și ilustrații, bogatul aparat științific alcătuit din bibliografie, note de subsol, surse documentare, indic de nume și de localități întregesc valoarea lucrării, care, prin idelle abordate, prin concluzii și prin forma de expunere, constituie un studiu valoros al istoriografiei române contemporane.

„Versificația modernă”

În Editura pentru Literatură a apărut de curînd lucrarea „Versificația modernă”, de Vladimir Streinu, care prezintă un istoric al apariției versului liber, de la primele lui manifestări — psalmii și cântec de rugăciune — și pînă la formele lui contemporane. Autorul analizează influența versului liber francez, englez, german și italian asupra metricii și prozodiei poeziilor române.

Analiza este făcută cronologic, începînd cu poezia lui Enache Văcărescu, Iordache Golescu, poezii romantice și precursorii versificației moderne, acordînd o atenție deosebită poeziei române din secolul XX. Bine documentată și de o înaltă tinută critică, lucrarea reprezintă rodul unor bogate și erudite cercetări ale lui Vladimir Streinu în domeniul poeziei.

REZULTATELE CONCURSULUI DE VERSURI

ORGANIZAT DE „GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI”

În perioada 15 ianuarie — 15 martie a.c. s-a desfășurat concursul de versuri organizat de gazeta noastră.

În cadrul concursului s-au primit peste 1000 de poezii.

Au fost acordate următoarele premii:

Premiul I în valoare de 3000 lei — învățător MIRCEA MICU din comuna Șiria-Arad, pentru poezia „Coloana fără sfîrșit”.

Premiul II în valoare de 2000 lei — prof. ION RUSU din comuna Vlădești, raionul Bujor, regiunea Galați, pentru poeziile „Învățătoarea” și „Univers”.

Premiul III în valoare de 1000 lei prof. NATALIA PATARAU din Sibiu pentru poezia „Ei au plecat în armurile noi”.

Mențiuni în valoare de 500 lei — prof. PETRU EUGEN SOLOMON din București pentru poezia „UN REZUMAT” și învățător IOAN CERNAUȚI din București pentru poezia „TOCUL”.

PREMIUL I

Coloana fără sfîrșit

Răscumpăr în odihna acestei ore clare
În care se aude pădurea germinînd
Neluștite de veacuri a celor fără zăre
Și-l scot bîrbați din dura înclăstare
A pietrii apăsînd deasupra blînd
Pe ei, sedimentînd fără cuvînt
Memoria străbunului pămînt.

Uneori dimineața aud cum respiră pămîntul
Sirene de luptă aude urcînd din adînc,
Steaguri de singe se deschid în roșii maci
Și nu pot păși, îmi vine să zbor!
Mîle teamă să nu calc o frunte de frate,
O inimă de frate mai mare.

Oș înșă os și cranu lîngă cranu
Întipărit pe scuturile dace.
Lumina lor în arbori se prefăce
Trădînd spre noi un viu uraniu
Os lîngă os și frunte lîngă frunte
Ca o sonoră, strămoșească punte.

Aici, dedesubt e urna distinsă a neamului meu,
Sîngele meu strămoșesc alimentîndu-mă zilnic,
Inimile fraților mei fără nume.

Os lîngă os și frunte lîngă frunte,
Din vechi istorii urcă înșă noi
Coloana nesfîrșită de eroi.
Destinul nostru, strămoșească punte,
Purtînd pe umeri neînfrînti de timp
Nemuritorul, sfîntul țării nîmb.

Se cere să fim parte lîngă parte
Coloanei ce ne crește din adînc
Noi cei ce încălzim sub bratul sfînt
Un steag de foc ce nu cunoaște moarte
Urînd pînă la noi și mai departe,
Acest sfînt dînd pe care-am scris solia
Ținuturilor dace — ROMÂNIA

MIRCEA MICU
învățător — comuna Șiria-Arad

PREMIUL II

Învățătoarea

Dacă cineva m-ar întreba
ce cresc eu în grădina
aș răspunde așa:
— Flori de lumină
...Cum de le cresc?
În modul cel mai firesc:
Mă risipesc în toate

ca pulberea lunii în noapte,
ca cerul printre stele...
Cîți n-ar vrea să sîbă
floriile mele...

ION RUSU
profesor
comuna Vlădești-Galați

Univers

Nu mă stingheriți decît cînd trebuie,
nu mă stingheriți,
Lăsați-mi universul,
universul meu
înteror,
între patru pereți,
și, unde eu
sînt dirijor.

Vreau dureros de mult,
o, cit vreau,
să pot lansa planetele
spre alte univers
pe unde-a mea nu merse...
...De-ai ști nimal cit vreau!

Planetele mele
gravitează atent
în bănci, pe locul lor,
strîgînd prezent
la dirijor...

ION RUSU
profesor — comuna Vlădești — Galați

PREMIUL III

Ei au plecat în armurile noi

Numai eu am rămas în bătrînul liceu
Și au mi-e trupul zidit,
Și nu dinți de piatră mă string.
Totuși zidul crește din mine
Ca un copac
Din așchie de inimă vie.
Ei au plecat;
I-am condus pînă la colț, în armurile noi
Cu coamele-n vînt, supli,
Umplusem strada de ris,
Și-n toate ferestrele au semănat
O privire albastră.
În armurile noi, păseau puțin încrezuți,
Puțin temători,
Și vîntul lîpea frunze mici de salcîm

Pe umerii lor
Decorîndu-i,
Și strada, privindu-i,
Ca o arenă vuia.
Numai eu am rămas în bătrînul liceu
Și nu mi-e trupul zidit,
Și nu dinți de piatră mă string.
Dar rămîni,
Cîci poartă acestea crește din mine,
Poartă pe unde cu coamele-n vînt
Pornesc ei,
În hațna celor optsprezece ani
Strălucind.

NATALIA PATARAU
profesoară — Sibiu

MENȚIUNI

Un rezumat

Luceafărul a coborît pe pămînt
A clădit un sat — Ipotești
S-a prefăcut într-un copil frumos
Cu păr întunecat

Și-a scris autobiografia
Și-a urcat sus — înșop!

PETRU EUGEN SOLOMON
profesor — București

Tocul

Ți-am pus în mînă un bețosor
Fără pozoabe desarte.
Îl ții neîndemnat
Între degetele tale de copil
Și încă nu știi!

Că-i un însemn de domnie
Peste imperii nemărginite.

IOAN CERNAUȚI
învățător — București